

Exequies

Дмитро Грузінський

Знову йти
У чергові черстві світанки...
Геть вбива
Розчарування лихоманка.
Сенс чекати
Вже добра від того ранку?
Нема далі
Віри людським обіцянкам.

В жаль гіркий
Тут пірнати вкотре?
Набридає
Ця жахлива звичка:
Біль тупий
Роз'їдає очі мокрі,
Гнуть нутро
"Начебто дрібнички".

Не шукаю!
Довше — нема змоги,
Замело
Ті світлі й затишні дороги.
Спопелю,
Більше не боліло щоби
Ринути у спокої.
В жалОбу.

19:30 — 21:20 17.03.26